

Masies del Bages

Les XI Jornades de Patrimoni es van fer a la Casa de la Culla, amb les masies com a tema central dins del poblament a la Catalunya Vella, sota l'organització del Centre d'Estudis de Bages. La ponència inaugural va ser de Llorenç Ferrer, catedràtic d'Història de la Universitat de Barcelona, que va centrar la intervenció en la desmitificació de les masies, posant l'exemple en dues de les més importants: la Culla i Can Font. L'arqueòloga i historiadora Mireia Vila va explicar detalladament el mas la Culla, en les seves diverses fases, remarcant-ne la simetria. Gràcies als nous sondeigs s'ha pogut veure un altre angle en el mur que separa les oficines de la cuina que va ser tapiat, amb les golfes semiobertes. La principal innovació de la fase quarta és la torre més antiga al cantó nord-oest de la casa flanquejant l'entrada principal. De la fase cinc remarca la creació de dues tines, una d'elles suprimida als anys 80. Un pati és anul·lat i la cisterna es canvia de lloc i es col·loca al primer pis de la nova ala. De la fase sis, esmenta la construcció de l'altra torre, amb baixos, tres pisos i un terrat a dalt, amb una funció residencial a principis del segle XIX. En la fase set es construeix un cos d'escala adossada entre la masia i la torre i es tapen les golfes.

Raquel Valdenegro va fer un repàs de la història de Can Font de la Serra, fent una intensa revisió dels seus propietaris, que han variat força al llarg dels segles, amb incorporació de terres arran del segle XV, a les partides del Poal fins al Guix. A la zona de la Parada, prop de la Séquia, la majoria de les terres estan dedicades a regadiu i es conreen directament des de la casa fins al segle XIX. Va esmentar també com a significatiu el conreu de la vinya al barri de la Parada treballada sobretot per parcers, mentre que el secà amb el blat i l'olivera tenien poca importància. El Cadastre de 1737 assenyala la rellevància d'una peça de bosc que és l'Alzinar de Can Serra. Després va esmentar l'evolució arquitectònica des del segle XII com exemple de casa de patrimoni rural dins la ciutat. Maria del Agua Cortés, tècnica de patrimoni cultural de la Diputació, va assenyalar finalment l'evolució dels espais interiors de les masies.